

67728

P e s m e

s a

krishni pót

s 14 postójmi,

s vishoj.

S' dopušhenjom Visoke zhafti naj Vrednéshega
Firshita ino Shkofa, Gospoda Rómána.

v' Gradzi, 1841.

Se najdejo pri Joshefi Sirolla, bukvovesari na
velkem plazi N. 222.

J. Vokosin

Sazhétek.

1.

Jesuf grè terplenji proti:
Slo v teshóbi sdaj tezhí,
No zeló v kervávem póti,
Pred Ozhétom tam klezhí.

Tam klezhézh ponishno molí:
Ozha! le po tvoji voli,
Naj se s menoj vse sgodí,
Kaj mi krédi sdaj ftoji.

2.

More fvét odréfhén biti, —
Tak mu Ozha te veli;
Sato kelih morefh piti,
Nazhi sdaj mogózhe ní:

Réfen bó ti slo terpeti,
Snásh pa dosti dúsh imeti,
Kere bodo réfhenc,
No fkos té svelizhane.

I. Postój.

Jesusa na krishno smert obfódiyo.

1.

Jesuf tam pri fódni glávi —
 Pred Pilatushom stojí;
 Toti vést na strán postávi,
 Kir sa flushbo fe bojí.

Pride sdaj beséda grosna,
 Nozhe v ferzi bolshe sposna, —
 Rezhe sdaj ozhitno tó:
 „Jesuf naj oľmerten bó.”

2.

Zhe naf drugi krívo fódi,
 No s jesikom naf morí,
 Dájmo prék nebéf Gospódi,
 Naj sa náf on govorí.

Zhlovek more tiho biti,
 Ino Bogi vse pustiti,
 Ker platí po vrednosti,
 Kaj nedúshno gdo terpi.

II. *Postój.*

Jesuf vsemi krish na rame.

1.

Jesuf dene krish na ramo,
No se k smerti s jim podá,
Né pa teshko drévo famo, —
Gréhe tudi nest' imá;

Toti so ga bol teshíli,
No mu kervi vezh prelíli,
Kak bi nazhi svéta dvá,
Teshka ino grosna blá.

2.

Kaj nam kol' od Boga pride,
Sa dobróto vse valá;
Naj se njegva vola side,
Zhe nam krishe nesti dá.

Nej sa náf nevarne téshe,
Kak zhe gréh na ferze léshe, —
On teshí na vékoma,
Sgublenega gréfhnika.

III. *Postój.*

Jesuf páde pervokrat pod krishom.

1.

Jesufa medlóba máde,
Kir ga strašhno krish teshí;
Sato dol na semlo páde,
No bres mózhi tam leshí.

More krish mu teshek biti,
Kajti more vse nofiti,
Kaj je gréhov she biló,
No fhe vezh gda tudi bó.

2.

Sdaj fe, gréshnik! v ferzi geni, —
Primi Jesufi sa krish,
Ino gor ga febi deni,
Ker ga s gréhmi fkós teshish.

Gréhe ferzhno vse objózhi,
No od njih fe vezhno lózhi;
Tak ti Jesuf gnádo dá,
Ker sa té stráh sdaj imá.

IV. *Postój.*

Jesuf s krishom svoji materi próti príde.

1.

Jesufova boshja mati,
Zéla pláva v shalofti,
Videjózha fina gnati,
K fmerti bres vse milofti.

V ferzi gráta vša trepézha,
Kadar fina s krishom frézha;
Kajti fád od Bóga dán,
Bó na krishi sdaj saklán.

2.

O Maria! tó shelímo;
Naj is velke milofti,
Dél fhe tudi mí dobímo,
Tvoje bridke shalofti.

Naj se gósto v jozh podámo,
'Saj sa tó mí srok imámo,
Keri s nashmi gréhami,
Jesufa fmo kríshali.

V. *Postój.*

Zirenenski 'Shimon more Jesufi pomáhati
krish nesti.

1.

Jesuf zhé zeló smedleti,
She ne more dalej it';
Mogel bi pa dal' shiveti,
No fhe krishan tudi bit'.

Judje toti srok imájo,
Sato sdaj pomózh mu dájo,
Naj bi Jesuf shiv ostał,
No fhe vezh terpeti snal.

2.

Zhe nam Jesuf prav se fmili,
Kak is ferza tó shelím;
Te s vefeljom, né po fili,
Nesmo krishe vfi sa njim.

Krishe radovolno nesti,
Ino s tem fi króno plesti,
Je zhednóšt sa vfiákega,
Právega pokornika.

VI. *Postój.*

Veronika Jesufi brifalo dá.

1.

Lubi Jesuf vef kervávi,
Bélo hadro tam dobí,
S keroj s liza kerv fi správi,
No v medlóbi se hladí.

Kak je dal nasáj brifalo,
Lize se je vfo posnalo:
Tó sa dár Veronika,
Tam dobí od Jesufa.

2.

zmiovek! tí zhe v gréhe pádesih,
No fi s tem vést pognusíh,
Te fkos toti ferzhni mádesih,
Bogi se slo samersíh.

Dushno sdaj brifalo ifhi,
No s pokóroj gréhe sbrifhi, —
Te dobíh od Jesufa,
Lize míra boshjega.

VII. *Postój.*

Jesuf páde drugokrát pod krishom.

1.

Jesufa fo dalej gnali,
Terdi hlápzi júdoski,
No po njem' nesmilno klali,
'Serzhne is hudobnosti.

On nesmé tam nizh postáti,
Niti krisha s rame djáti;
Tó zeló she flabega,
Vershe fina boshjega.

2.

Nafha gréfhna ferz hudóba, —
Sanizhvánje boshjih gnád,
Tó je Mojstri vfa medlóba, —
Tó je njegov drúgi pád.

Le, o zhlovek, tí ne gréfhi,
Te 'de Mojstri krish leshéshi;
Te 'de lehko vse preftal,
No ti fád terplenja dal.

VIII. Poštoj.

Jerusalemške shene se józhejo sa Jesufa.

1.

Vídiyo poboshne shene,
Kaj se Jesufi godí;
Tó pomilne k jozhi gene,
Ino v bridkoſti vtopí.

Jesuf tam se k njim oberne,
No jim floyse s tem saverne:
Józhte fe, pa le sa fé,
No sa vaš dom, né sa mé.

2.

Zhlovek! tó fi k ferzi vsemi,
Kaj Svelízhar govori:
'Smert je famo zhaſna njemi;
Tebi vezhni ſtráh gori.

'Serze naj ti ſtráh pobíje,
No te s jozhom vse políje;
Zhe je ſmert pravizhnemi, —
Kaj ſhe bó vse dúshnemi?

IX. *Postój.*

Jesuf páde tretjokrát pod krishom.

1.

Jesuf tam she bliso správlen,
 'Strahovitnih smertnih vrát,
 Od slabósti ves pográblen,
 Páde s krishom tretjokrát.

Vkup se sbere vso terplenje,
 Mózh pa gré mu škós na menje ;
 Jesuf tak bres vse mozhi,
 Le sa krishno smert shiví.

2.

Tákega, ker gréhi stréshe,
 No v nefnági škós tezhí,
 Naj duhovni stráh preréshe,
 No mu ferze naj smezhí;

Vésh, da kerí gréh ponávla,
 Jesufa v medlóbo správla,
 Ker le sato k smerti gré,
 Gréh da s tem odnesti zhé.

X. *P o s t ó j.*

Jesufa flezhejo.

1.

Jesufa fo she privlekli,
Gor na goro Golgota,
Tam oblék fo s njega flekli.

Tó je velka ftrahota: —

Lépe róshe on oblázhi;

Njega gréfhni zhlovek flázhi!

Tó pa vse sa náf terpi,

No sa zhístoť nam fkerbí.

2.

Jesuf se sa náf framúje,

Ino k semli dol gledí,

V kerih ferzi gréh fťanúje,

No gnuťóba se redí.

Jesuf kakti najfvetéfhí,

Bog, no zhlovek najzhíťéfhí,

'Serzi rad je tákemi,

V kerem néfo mádeshi.

XI. Postój.

Jesufa na krish perbijejo.

1.

Sdaj fo krish na semle djáli,
 S malo shivim Jesufom,
 No hudobni krédi stáli,
 S grosovitnim krishanjom.
 Hlápez tam po shreble fégne,
 Jesuf róke volno stégne,
 K filnemi sabívanji,
 No sa náf kervlívanji.

2.

More bit' sa velko filo,
 No nefkonzhani spomin, —
 Kaj te je na krish perbilo,
 O mogózhni boshji fin!
 V tebi se smilenje józhe,
 Tó je nazhi né mogózhne:
 Tí naf zhésh odgréshiti,
 No od smerti réshiti.

XII. Postój.

Jesuf posdigjen na krishi vmerje.

1.

Krish fo Judje gor vřadili,
Naj bi s Jesufa zeló
'Slédno kaplo kervi slíli,
Kaj je v flabem fhe biló.

Jesuf tam nedushno jagne,
'Slédno vuro glávo nagne,
No isjét od vse mozhi,
Dufho Bogi sporozhi.

2.

Tota smert je strařna bila, —
Vřa natúra tó glasi:
Je nedushnost gorodkrila,
Kera merta tam viři.

Sdaj fo néki she sposnali,
Da fo gnáde svír saklali, —
Tak fo djánje sgrivali,
No fe s véřtjoj smířili.

XIII. Poštoj.

Jesufa dol s krisha vsétega Mariji v krilo
poloshijo.

1.

Bridkega terplenja mati,
'Sina mertvega dershi,
Kerga nej zeló posnati, —
Táki ftergan sdaj leshi.

Milo mater jozh pokrije,
No ji ferze mezh prebije, —
Kak je rekel 'Simeon,
Negda med gorofranjom.

2.

O Maria, fkós diviza,
Ino mati boshjih gnád!
Profi, kak nebes kraliza,
Tvoj lubléni réfhni fád:

Naj na jozh nam ferze gene,
No sa gréh nam ftráh nashene;
Da bomo spokorjeni,
Njem' no tebi svoleni.

XIV. *Posťój.*

Jesufovo truplo v grob poloshijo.

1.

Glejte, — vŕěh dobrót ſpozhitel,
V zhernem grobi sdaj leshí,
No kak naſlih duſh vrazhitel,
Mertve róke vkup dersší.

On leshí, gde ſmert, domúje, —

Pa zhes njó she sdaj kralúje;
No, kak on ſe gorsbudí,
Pekla mózh vŕe te sgubí.

2.

S toga lehko tróſht imámo,
Kadar bó nam s ſvéta it':
Truplo, kero semli dámo,
Mormo shivo pá dobit'.

Kadar bó ſe Bogi sdelo,

Mertvo bó nasáj shivelo.

Te 'de ſmert pokonzhana,

'Skosi ſmert Svelizhara.

